

CENTER FOR
THE DEFENCE OF
THE INDIVIDUAL

המוקד להגנת הפרט

مركز الدفاع عن الفرد

רחוב אבו עוביידה 4
ירושלים 97200
טל. 02.6283555
פקס. 02.6276317

شارع أبو عبيده 4
القدس 97200
هاتف. 02. 6283555
فاكس. 02. 6276317

mail@hamoked.org.il
www.hamoked.org.il

66973

תאריך: 23.3.2017
בתשובה נא לציין: 96732

בפקס: 02-6467001

דחוף

לכבוד
די"ר אביחי מנדלבלית
היועץ המשפטי לממשלה
משרד המשפטים
רח' צלאח א-דין 29
ירושלים 91010

מכובדי,

הנדון: מתן אישור להורי הרבן הפיגוע בארמון הנציב לצפות בפעולות האטימה של בית משפחת מבצע הפיגוע בג'בל מובבר

1. הרניני לפנות אליך לאור פרסומים בתקשורת, לפיהם אישר מפקד מחוז ירושלים להוריה של שיר תגיאי ז"ל לצפות בפעולות האטימה של בית משפחתו של קונבר מגיבל מוכבר, שבוצעו ביום 23.3.2017. על פי סרטון שצילמה המשטרה, ההורים נכחו במקום בחסות המשטרה, קיבלו הסברים על העומד להתרחש וצפו בפעולות יציאת הבטון לתוך פתחי הבית.
2. האטימה בוצעה לאחר שבית המשפט העליון דחה את עתירת המשפחה (בג"ץ 799/17 אחמד קונבר ואח' נ' מפקד פיקוד העורף (23.2.2017)). במסגרת העתירה הבהירו נציגי הפרקליטות, כפי שעשו בעתירות קודמות בעבר, כי תכלית הפעלת הסמכות לפי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, היא הרתעתית. היא אינה מופעלת כעונש בשל הפיגוע שבוצע, אלא כדי להרתיע מפגעים פוטנציאליים מפני ביצוע פיגועים נוספים בעתיד (ראה סעיף 35 לתגובה מטעם המשיב בהליך זה).
3. נימוק זה משמש גם את שופטי בית המשפט העליון בדחותם עתירות כנגד הפעלת התקנה. במענה לטענה כי הסנקציה הקבועה בתקנה 119 מהווה ענישה קולקטיבית אסורה של בני משפחה שלא חטאו, חוזר בית המשפט ומדגיש, כי תכלית התקנה היא הרתעתית ולא עונשית (ראה סעיף 24 לפסק דינה של הנשיאה נאור בבג"ץ 7040/15 חמאד נ' הפקד הצבאי באזור הגדה המערבית (12.11.2015)) ופסקי הדין הנוספים המוזכרים שם, וכן בג"ץ 799/17 הנ"ל, סעיפים 3-5 לפסק דינו של כב' השופט סולברג).
4. והנה, על אף האמור לעיל, וכהוכחה לכך שאמירות לחוד ומעשים (וכוונות) לחוד, אישר מפקד המחוז של המשטרה לבני משפחת הקרבן לבוא ולחזות בהוצאת תענוש לפועל, ואף התיר את פרסום הדבר בתקשורת, כאילו אין בהתנהלות זו כל פסול.
5. כידוע, כאשר עסקינן בענישה, אכן נקודת המוצא היא שיש לתת מקום לקרבן, ובהיעדרו לבני משפחתו. מעורבות משפחת הקרבן בהליך הפלילי אף מוסדרת בחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001. אולם בענייננו מדובר

באלמנה צעירה וארבעת ילדיה הפעוטים, שנענשים, על לא עוול בכפם, ובשם העיקרון המקודש של הרתעה. בניגוד לעבריין שעליו לתת את הדין על מעשיו - ובכלל זה לעמוד מול משפחת הקרבן שלה עולל את הנורא מכל - בני המשפחה שאיבדו אתמול את ביתם לא עשו דבר המצדיק את הפיכתם לניצבים בהצגת תכלית המוצגת לראווה בפני קהל.

6. התנהלות מפקד המחוז מקוממת וסרת טעם. הפיכת הסנקציה המנהלית של אטימת בית מגורים למחזה לצפייה, מזכירה את אותן תקופות אפלות בהן בוצעה הענישה בכיכר העיר. המעט שראוי היה לעשות בנסיבות קשות אלה, בהן נרמסות זכויותיהם של בני משפחה חפים מפשע, הוא לפעול ברגישות ולהקפיד לשמור על כבודם.

7. לאור האמור לעיל נבקשך לברר את נסיבות האירוע מול מפקד מחוז ירושלים במשטרת ישראל ולדאוג להנחות את הגופים האמונים על ביצוע הריסות הבתים העונשיות, כדי שמקרה דומה של מחזה ראוה מסוג זה לא יישנה בעתיד.

בכבוד רב,

דליה קרשטיין
מנכ"לית המוקד